

ПРИМИШЉЕ (Слуњ), храм Сошествија Светога Духа

Храм из 1807. године спаљен је у Другом светском рату, а рушевине цркве су стајале до 1947. године. Још увек су видљиви темељи некадашње цркве.

PRIMIŠLJE (Slunj), Church of the Descent of the Holy Spirit

The church from 1807 was burnt in World War II. The church rubbles remained until 1947. The foundations of the former church are still visible.

КОВАЧЕВИЋ РАДОВАН, 1908-1941, парох у Примишљу

Рођен је 23. марта 1908. године у Латину код Плашког. У ноћи 29. јула 1941. године у Примишље су дошли усташе из Огулина. Предводио их је Јосип Томљеновић, усташки логорник из Плашког. На спавању су похватали све виђеније Србе, а са њима и свештеника Радована. Сви су одведени у Слуњ, али су Италијани пустили ухапшеног свештеника. После три дана, он је поново ухапшен и отеран у логор у Огулину. Према једном сведочењу, враћен је у слуњски затвор. Тада је ухапшена и његова породица – супруга и двоје деце. Једно дете је стрељано пред очима родитеља. Када је мајка потрчала да заштити своје дете прободена је ножем. Након тога, стрељан је и свештеник Радован са другим дететом.

KOVAČEVIĆ RADOVAN, 1908-1941, parish priest in Primišlje

He was born on 23 March 1908 in Latin near Plaški. In the night of 29 July 1941, the Ustaša from Ogulin came to Primišlje. They were led by Josip Tomljenović, the Ustaša camp commander from Plaški. They captured all prominent Serbs while they were sleeping, including priest Radovan. They were all taken to Slunj, but the Italians released the arrested priest. Three days later, he was arrested again and deported to the camp in Ogulin. According to a testimony, he was returned to the prison in Slunj. His family was also arrested – his wife and two children. One child was shot before the parents. When the mother ran to protect her child, she was stabbed by knife. Thereafter, priest Radovan was also shot with his other child.

РАДОВИЦА, ПОЛОЈСКА ВАРОШ (Слуњ), храм Покрова Пресвете Богородице Храм (парохија Радовица) из 1875. уништили су усташе у августу 1941. године. На његовом месту подигнут је 1967. године нови храм.

RADOVICA, POLOJSKA VAROŠ (Slunj), Church of the Protection of the Most Holy Theotokos The church (Radovica parish) from 1875 was destroyed by the Ustaša in August 1941. In its place, a new church was built in 1967.

ВУЈИЋ МИЛОШ, 1917-1941, парох у Радовици

Рођен 6. априла 1917. године у Војишници код Војнића. Ноћу 26. јуна 1941. усташе из Слуња проваљивали су у српске куће, хапсили Србе мушкарце и одводили их у Цетинград, где су их затварали у жандармеријску станицу. Међу ухапшенима био је и свештеник Вујић. У цетинградском затвору држали су их све до пет часова поподне следећег дана, када су их потрпали у камионе и одвели према Великој Кладуши те убили на месту званом Мехино Стање и закопали у противтенковске ровове, које је пред рат ископала југословенска војска. После тог покоља мушкараца усташе су приступили покољу жена. Њих су похватали 5. августа 1941. и све их побили на брегу Бакића Главица близу шуме Лепушњак, два километра од Цетинграда према Карловцу. Ту је убијена и жена свештеника Вујића – Даница, коју су живу распорили и извадили дете из утробе, а друго дете од две године су такође убили.

VUJIĆ MILOŠ, 1917-1941, parish priest in Radovica

He was born on 6 April 1917 in Vojišnica near Vojnić. In the night of 26 June 1941, the Ustaša from Slunj broke into Serbian houses, arrested men and took them to Cetingrad, where they detained them in the gendarmerie station. Priest Vujić was among the arrested ones. The Ustaša kept them in prison in Cetingrad until 5 pm the next day, when they crammed them into trucks and took them towards Velika Kladuša. They killed them at the place called Mehino Stanje and buried them into anti-tank trenches, dug out by the Yugoslav army before the war. After the slaughter of men, the Ustaša began to massacre women. They captured them on 5 August 1941 and killed them all on the Bakića Glavica hill near the Lepušnjak forest, 2 km away from Cetingrad towards Karlovac. They also killed priest Vujić's wife Danica there. While she was still alive, they opened up her womb and took out her child. They also killed their other two-year old child.

САДИЛОВАЦ (Слуњ), храм Рођења Пресвете Богородице

На југу Кордуна, источно од села Дрежникград, налазило се до 1995. године насеље Садиловац. У Садиловцу, насељу насталом у XVIII веку, данас, према последњем попису становништва, нема ниједног становника. Парохијски храм посвећен Рођењу Пресвете Богородице, саграђен 1826. године, спалили су усташе 31. јула 1942. године заједно са 463 православна становника Садиловца и околних села, међу њима 149 деце млађе од 13 година (310 мушкараца, жена и деце из Садиловца и 153 лица из Бугара, Черкезовца и околних села који су се нашли у Садиловцу као избеглице). Храм је данас у врло лошем стању. Обнова је започета 1989. године, али није никад довршена. У храму се налазила и камена спомен-плоча са уклесаним именима Срба побијених у цркви 1942, али је данас плоча разбијена. Испод цркве су покопани посмртни остаци невиних жртава. Од око 800 становника Садиловца колико их је било пре рата, 1945. годину дочекало је њих 40.

SADILOVAC (Slunj), Church of the Nativity of the Most Holy Theotokos In southern Kordun, east from the village of Drežnikgrad, there was the Sadilovac settlement until 1995. According to the latest population census, Sadilovac (dating back to the 18th century) does not have a single inhabitant. The parish church devoted to the Nativity of the Most Holy Theotokos, constructed in 1826, was burnt by the Ustaša on 31 July 1942, together with 463 Orthodox inhabitants of Sadilovac and the surrounding villages, of whom 149 children under 13 (total 310 men, women and children from Sadilovac and 153 persons from Bugar, Čerkezovac and the surrounding villages who came to Sadilovac as refugees). The church is in a very bad condition today. Restoration began in 1989, but has not been completed. There was a stone plaque in the church with carved names of the Serbs killed in the church in 1942. The plaque is today broken. The remains of innocent victims were buried under the church. Of around 800 inhabitants of Sadilovac before the war, 40 of them survived.